

4107 ²²/₂ 21: 1. Beh. af F. t. L. om Fordel. af et ved Udførsel af Huder og Skind indk. Afgiftsbeløb. 4108

gaar mod et Lovforslag, han ikke blot har givet Tilslutning, men ogsaa selv har været med til at udarbejde. Jeg haaber imidlertid, at det maa lykkes at gennemføre Lovforslaget i den Skikkelse, i hvilken det er fremsat, og jeg udtaler min Tak til de Partier, der har udtalt deres Villighed til at medvirke i saa Henseende.

Pinstrup: Det ærede Medlem Hr. Hauge begyndte med at udtale, at han maatte være imod, at dette Beløb gik ud af Statskassen; men saa endte det med, at han alligevel nok vilde have det ud af Statskassen. Som det allerede er sagt, maa det undre, at det ærede Medlem tager den Stilling, som han tager, efter at han har tiltraadt dette Forslag baade i Kommissionen og i Afviklingsudvalget. Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde været med til at foreslaa hele denne Ordning med Maksimalpriser paa Huder. Jeg har udtrykkelig sagt, at jeg havde været med dertil, og Landbruget har fra første Færd vist, at ligesom det vilde være med til at sikre Landet det fornødne Brødkorn, saaledes vilde det ogsaa være med til at sikre det de fornødne Huder og Skind, saa at Folk her i Landet ikke skulde gaa barfodede, hvad jo navnlig vilde være ubehageligt om Vinteren. Men vi har ogsaa hævdet, at hvad der produceredes her i Landet af Huder og Skind, som der ikke var Brug for her, og som der ikke kunde oparbejdes en Industri paa til Brug for Landet, var Landbrugets fulde Eje, det burde Landbruget have fuld Pris for. Der er ikke nogen som helst Modsætning i dette.

Saa siger det ærede Medlem, at han havde ikke lagt en Revision af Hudordningen nogen Hindring i Vejen. Det har jeg heller ikke beskyldt det ærede Medlem for. Det ærede Medlem har nemlig i Kommissionen tiltraadt den Overenskomst, der var afsluttet, hvori ogsaa var indbefattet, hvad den Eksportafgift, der er indgaaet i Statskassen, skulde anvendes til. Derfor er det mærkeligt, at han nu vil gaa fra denne Overenskomst og stiller et andet Forslag. Han begyndte med at sige, at han ikke vilde have, en saadan Afgift skulde gaa ud af Statskassen, men længere hen i sit Foredrag foreslog han, at Beløbet skulde anvendes til Grundforbedringsarbejder for det mindre Landbrug. Det er allerede omtalt af den

højtærede Landbrugsminister — og jeg kan sige det samme —, at det er ikke alle Landbrug, der trænger til Grundforbedringer, det er kun en Del, det kan være Halvdelen eller mulig mindre, men i alt Fald er det ikke alle Landbrug, der trænger dertil. Derimod kan man sige, at alle Landbrug trænger til Hjælp til Landbrugets Fremgang, til almindelig Oplysning, til Forsøg paa mange forskellige Omraader. Der ligger mange store Opgaver, der skal tages op, og som er til Gavn for alle Landbrug.

Det ærede Medlem sagde, at det ikke var muligt for Landbruget under Krigen at sende hele sin Produktion til Tyskland. Det var det vel ikke, og Landbruget gjorde det heller ikke af Hensyn til Landets Neutralitet og af Hensyn til senere Handelsforbindelser og Handelssamkvem — hvorvidt det er blevet paaskønnet fra alle Sider, kan der være nogen Tvivl om. Men det var i alt Fald muligt for Læderindustrien at sælge alle sine Produkter Syd paa, og det gjorde den ogsaa med en meget pæn Fortjeneste, som jeg gjorde Rede for før.

Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvordan det er gaaet med de 10 pCt., der var satte som Maksimum for Firmaernes Fortjeneste, tror jeg, at det ærede Medlem ikke rigtig har Rede paa denne Sog. Han sagde, at det var gaaet saadan nogenlunde, som det skulde; der var ikke tjent over 10 pCt., det havde været Opgaven at holde sig paa den rigtige Side af Stregen. Jeg vil antage, at det har været et meget vanskeligt Arbejde at revidere de Regnskaber.

Det ærede Medlem siger, at i andre Lande havde de dyrere Fodtøj. Ja, har det været billigere her, var det takket være de billige Huder, man her havde at arbejde med. Derfor vilde der være god Konsekvens i, om det ærede Medlem nu erkendte det og ikke ydede nogen Modstand mod det foreliggende Forslags Gennemførelse.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen vilde ikke ind paa at tale om de store Udbytter, som denne Krigsindustri havde. Det kan jeg i og for sig godt forstaa. Naar jeg fremhævede dette Forhold, var det, fordi jeg syntes, det hørte med til Billedet, naar man skulde have den Sags Forhistorie, at vise, hvad denné Krigsindustri havde betydet for visse, ikke saa mange Folk, for